

På "Livsvandring" med 50 konfirmander

Det var et ualmindelig flot og livsbekræftende syn, da 50 konfirmander og 20 medvandrere gik fra Tørring kirke i gåsegang ned mod Gjellerodde. Det var lørdag morgen den 7. april, hvor konfirmanderne tog hul på en oplevelsesrig dag. Ungdomspræst Iben Tolstrup holdt først en kort andagt i kirken, og der blev sunget et par salmer, hvorefter vi blev sendt af sted med bønner: "Herre vis mig vejen, og giv mig vilje til at gå den". Og så gik vi ellers ud på vejen med fem meters mellemrum ned mod Gjellerodde. Alle havde fået den opgave at se langt mod øst for at få øje på Nørlem kirke. Den var nemlig målet for dagens konkrete form for konfirmandundervisning.

Det er provstiets ungdomspræst, Iben Tolstrup, der sammen med præstekolleger og en lang række frivillige har udviklet en såkaldt "Livsvandring", som kan gennemføres i området omkring Lemvig.

Iben Tolstrup inviterer samtlige konfirmander og deres præster med på vandring, og i år var der altså 50 konfirmander, der ville med og fik en virkelig god og fysisk fornemmelse af at være på livsvandring fra vugge til grav.

Det er konkret konfirmandundervisning, som er tilpasset de fysiske forhold i omegnen af Lemvig, hvor der er bakker og dale, som giver illustration til livsvandringen, hvor det jo også går op og ned i vores personlige liv.

Med udgangspunkt i fødsel og barnedåb, som Tørring kirke understregede, går vejen gennem barndom og til ungdom på en rute, der gik langs vandet fra Gjellerodde til Roklubben – en stærkt kuperet strækning, som passer fint til ungdomstidens op- og nedture. Mens vi gik der, skulle vi to og to samtale om, hvilke drømme for fremtiden, vi måtte have.

Fra Roklubben gik turen langs fjorden ind mod Lemvig. På denne strækning, der symboliserer voksenlivet, skulle vi gå langsomt. Det haster jo ikke med at komme gennem denne spændende del af livet, men i stedet give sig god tid til udfoldelse. Målet var her Valgmenighedskirken oppe på bakken, hvor vi fik et ord med til den næste etape af livsvandringen, en strækningen ned ad bakken – ned mod plejehjemmet "Solgården". Hel bogstaveligt gik det ned ad bakke for os – vejen mod plejehjemmet, og det gjorde det så også i overført betydning nu, hvor alderdommen stod for døren. I små grupper skulle vi selv finde vej gennem denne del af livet, og samtidig tale med hinanden om det at have brug for hjælp og blive hjulpet og selv at hjælpe en anden. Der blev også draget paralleller til nytestamentlige fortællinger om det at hjælpe og at få hjælp. Helt naturligt blev lignelsen om "Den barmhjertige Samaritaner" nævnt.

Før turen gik videre, fik vi en forfriskning, for nu skulle der bruges mange kræfter til turens sidste stykke: Op ad Østerbjerg – op mod Nørlem kirke og helt ind på kirkegården. Det var turens sidste etape, og den endte, som vores egen livsvandring jo vil gøre det: på kirkegården. Her brugte vi tid på at læse gravsten og tænke os frem til livshistorier, som kan udtrækkes af disse mindsten.

Som afslutning var vi samlet i kirken til salmesang og en andagt, der summerede dagens oplevelser op, og vi sang endnu engang: Altid frejdig, når du går veje, Gud tør kende.

En oplevelsesrig og god dag var nu til ende, og konfirmander såvel som vi medvandrere var også både trætte på den gode måde efter 12 km's vandring og "mætte" af indtryk.

En medvandrер

Asgar